

Žalostna pesem.

*Kje bo naša senčica,
listje je že vse na tleh;
kje bo naša radost zdaj
v teh jesenskih tožnih dneh?*

*Oj, ne toži, deca, več!
Radost šla je za goró,
z njo je gorko solnce šlo,
Bog ve, kdaj bo spet prišlo.*

*Senca je za solncem šla,
listje pa leti na tla,
ker, kjer solnce ne blišči,
tudi sence treba ni.*

Jan Reginov.

Na jesen . . .

*Na jesen se je nagnil čas:
svetovne vojne druga zima
objame skoro, skoro vas,
pred njeno grozo vsak strah ima.*

*To naj v pokoro bo mu zdaj
za greh, če zelja in krompirja
poprej prepoln mi bil je kdaj:
le skrb družinska me vznemirja!*

*A česa naj bi jaz se bal?
Okusil sem že vse bridkosti
in menda res ne bom še pal,
če se želodec v mrazu posti!?*

*Kako želodec sedem bom
še sitil zanaprej družini,
oblačil jo, ogreval dom,
otel jo sebi, domovini?*

*Na meji tam ni hujši boj,
kot zreti v bedi deco vbogo;
šel v strelske jarke zanj bi koj,
kdor rešil mojo bi nalogo!*

Fr. Rojec.

Prekmurska pesem.

*Bratec moj je šel
čez morjá valove.
Kdo me vodil bo
v bukove lesove,
kdo me spremljal bo
do zelene Mure?
Meni se pa zdi,
da vesele ure,
bratca več ne bo.
Pa da v rodno selo
zopet vrne se,
lice mu bo velo,
žalostno srce.*

• Drago Širok.

